

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 160/2016
01.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног С.К., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. КЗ у вези са кривичним делом угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К., адвоката Ш.П., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Садуу Кж1 бр.996/15 од 12.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.996/15 од 12.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К бр.4022/13 од 01.06.2015. године окривљени С.К. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. КЗ у вези са кривичним делом угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју казну му се урачунава време за које је окривљени био лишен слободе по основу решења ПС Беоцин од 01.12.2007. до 03.12.2007. године.

Истом пресудом на основу члана 297. став 5. КЗ у вези члана 78, 79, 80. и 86. КЗ окривљеном С.К. изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Е“ категорије у трајању од две године, од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, док је на основу члана 264. став 1. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7. ЗКП окривљени обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и то трошкове вештачења у износу од 151.382,87 динара, у року од 30 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.996/15 од 12.11.2015. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног С.К.

преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.4022/13 од 01.06.2015. године у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног С.К. применом одредби чланова 4, 42, 45, 54, 56. и 57. КЗ и члана 63. став 1. КЗ осудио на казну затвора у трајању од десет месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 01.12.2007. до 03.12.2007. године, док је жалба браниоца окривљеног у преосталом делу одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у преосталом непреиначеном делу потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.996/15 од 12.11.2015. године бранилац окривљеног С.К., адвокат Ш.П., поднела је захтев за заштиту законитости због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1. и 2. ЗКП и због погрешне примене закона са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду преиначи, тако што ће усвојити жалбу браниоца и окривљеног ослободити од оптужбе или тако што ће побијану пресуду укинути и предмет вратити на поновни поступак Апелационом суду у Новом Саду.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и 487. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, које према наводима захтева учињена на тај начин што је пресуда заснована на противречним налазима и мишљењима вештака саобраћајне струке и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП се само формално указује на повреду закона због које је окривљеном дозвољено подношење овог ванредног правног лека, а у суштини се полемише са чињеничним утврђењима суда, што не представља разлог због кога би окривљени у смислу члана 485. став 4. ЗКП могао поднети захтев за заштиту законитости, па је захтев у том делу иако формално поднет из дозвољеног разлога, оцењен као недозвољен.

Као разлог подношења захтева бранилац окривљеног С.К. навео је и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, која чланом 485. став 4. ЗКП није ни прописана као разлог због кога би окривљеном било дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је захтев и у том делу од стране Врховног касационог суда оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**